

Posudek školitele na bakalářskou práci Anny Příkrylové FHS UK:

„Za čest tovární značky. Podnik Minerva v období tzv. normalizace očima jeho zaměstnanců. Biografická vyprávění.

Těžištěm bakalářské práce je přiblížit minulost jednoho podniku (Minerva) očima jeho zaměstnanců, v tomto případě narátorů, kteří vyprávěli své příběhy. Nejde ale rekonstrukci vlastní historie podniku, ale naopak Anna Příkrylová klade důraz na životní vzpomínání narátorů, jejichž životní osudy rámuje skutečnost, že v určité chvíli nebo po celý svůj život byli zaměstnanci zmíněného podniku.

Autorka bakalářské práce spolupracuje s Centrem orální historie ÚSD AV ČR na projektu mapující metodou orální historie dvě společenské vrstvy: dělníky a příslušníky inteligence především v období tzv. normalizace. Domnívám se, že se tato participace A. Příkrylové kladně odrazila v její bakalářské práci.

Z vlastní práce je patrné, že se A. Příkrylová seznámila se základní literaturou jak odborně historickou, mapující události let 1968 – 1989, resp. 90. léta (období transformace), tak i literaturu teoreticko metodickou zaměřenou na problematiku orální historie. Seriózní archivní příprava badatelky pak evidentně pomohla této práci, ukotvení životních příběhů ve sledovaném období, obci, regionu a konečně podniku, který v éře socialismu patřil k těm důležitým, a z regionálního hlediska klíčovým.

Autorka je dobře obeznámena se všemi úskalími orální historie, což se projevilo nejen ve vlastním vedení, prepisu a redakci vlastních rozhovorů, etickém přístupu k narátorům ale především v analýze tohoto pramene a v jeho následné interpretaci. A. Příkrylová pracovala rovněž s dalšími rozhovory pořízenými jednotlivými badateli COH ÚSD, což jí bezesporu pomohlo v širším pohledu na období 70. a 80. let a především obyvatelstvo tehdejší ČSSR. Z metodického postupu OH nelze autorce nic vytknout, všechny etapy výzkumu precizně popsala v úvodu.(s. 7 – 17) Vlastní interpretace je pak věcí výsostně autorskou a samozřejmě, že zde badatelé v soudobých dějinách vstupují na „tenký led“, neboť názory na totožnou událost může vyvolat různé vysvětlení, nezanedbatelnou skutečností je fakt, že jsou soudobé dějiny rovněž „dějinami svědků a aktérů“, kteří disponují vlastní pamětí, protože ono období přeci sami „prožili“ a vše pamatují „po svém“.

Za velmi šťastný počín považuji zařazení kapitol, které ve stručnosti mapují historii, regionu (18 – 19), Boskovic (20 – 24) a konečně podniku Minerva (25 – 32) Všechny tyto kapitoly jsou zpracovány na základě písemných pramenů a literatury, taktéž s částečným využitím realizovaných rozhovorů. Tím autorka dokázala, že je nejen schopna vhodně

kombinovat všechny postupy historika a pracovat se všemi existujícími zdroji, za které se ve všech našich příručkách a teoretických studiích přimlouváme.

Vlastní bakalářská práce má hned několik důležitých a veskrze kladných aspektů. Rozvíjí téma regionální a navazuje tak na novou tradici velmi kvalitních prací, které mapují jednotlivé regiony, vzácně i podniky uvedeného období (Lukáš Valeš, Jindřich Vedlich, Rudolf Vévoda a konec konců i nedávná absolventka FHS Iva Horáčková). Všechny tyto práce se zaměřují na tzv. malé dějiny, problémy každodennosti atd. Dalším kladem práce je, že ve shodě s mezinárodními trendy dává příležitost promluvit tzv. bezejmenným občanům, „obyčejným lidem“ a tím se A. Příkrylová zařazuje k těm orálním historikům, kteří vytvářejí důležitý pramen i pro příští generaci kolegů z řady humanitních oborů.

Za skvělé považuji fakt, že v době, kdy si mnoho studentů ulehčuje psaní všech druhů kvalifikačních prací využitím internetu, popřípadě vytvářením práce jen na základě několika přečtených publikací, jedná se zde o práci autorskou. Každý kdo rozhovory vedl, přepisoval, editoval, analyzoval a konečně interpretoval, ví, o čem mluvím.

Autorka se rozdělením rozhovorů do 4 základních sledovaných témat: Minerva, sociální jistota, Minerva základ rodiny, s Minervou na rekreaci a za čest tovární značky dotkla důležitých životních situací, které musel někdy řešit každý z narátorů: výběr zaměstnání, otázka bydlení, volný čas a sounáležitost s podnikem. Je samozřejmé, že pro jiného badatele by byly důležité jiné aspekty života narátorů. Osobně oceňuji, že se autorka nezaměřila na více výzkumných témat a její práce, je tak mnohem více uzavřena a kompaktní a přitom logická. Konec konců, pokud bude Anna Příkrylová pokračovat v navazujícím magisterském studiu, lze na základech tohoto výzkumu dále pokračovat a směřovat k práci diplomové.

Bakalářskou práci považuji za výbornou. Konec konců A. Příkrylová vykazovala po celou dobu studiu nadstandardní zájem o naši nedávnou historii. Hodnotím ji známkou 1, počet kreditů 44.

Doc.PaedDr.et Mgr. Miroslav Vaněk, PhD.

V Praze, 17. 8. 2008